

L'ESPURNA

Escolteu cada vespre a les 22 h. des dels micròfons de Ràdio Girona, les emissions del diari parlat L'ESPURNA del P.O.U.M.

Segona Epoca. Any I. Núm. 28

Girona, dijous, 17 de desembre de 1936 DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Enfront la temptativa insolent dels reformistes, el P.O.U.M. enlaira la bandera roja del comunisme autèntic

GUIO

Revolució és dolor i és sang

L'Evolució és una fase de la Revolució. Revolució significa subversió subversió d'un ordre establert. És sinònim de destrucció i no pot portar-se a cap sense vessar sang ni cremar papers. I diem això, perquè encara hi ha qui creu el contrari. El concepte exacte de la revolució correspon al mateix concepte que d'ella en tenen format els esperits temerencs que els costa dissimular la por immensa que els fa l'avalanxa revolucionària. Per l'individu que roman sotsmès, per conveniència o per convicció, a l'equilibri de les forces que hom preté anular, la revolució és pànic, temor, caos, sentència a mort. No ens enganyem amb falsos raonaments. Per a subvertir un ordre establert de fa segles i segles; un ordre que té les seves arrels en les entranyes mateixes del capitalisme, es requereix valentia i sacrifici i heroisme. La sang forçosament ha de córrer. Es requereix, igualment, audàcia, empena destructora, força brutal i implacable per a arrancar, una a una, les sòlides bases que asseguraven aquell ordre. Sense sang i sense destrucció, no hi ha revolució possible.

I no ens espanti ni ens desanimi, si veiem produir-se fets, en aparença lligats al moviment transformador, i que són conseqüència lògica d'un passat de privacions i d'ignorància. Qui basa en aquests fets llurs anatemes contra la Revolució, o és un inconscient o un malvat.

El poble no pot sentir-se desillusionat perquè hi hagi qui no arribi a interpretar-la bé. El poble sap on van els partits revolucionaris i té confiança en llurs homes representatius. Sap que cal esfondrar, primer, tots els fonaments d'un règim que ha defensat el privilegi d'uns homes, enfront de les necessitats més elementals del Poble. Sap que ens trobem en la primera etapa de la revolució i que, seguidament, vindrà la fase evolutiva, de construcció. L'escola proletària serà l'eix d'aquesta segona fase, i serà la generació futura qui gaudirà els fruits de la nostra epopeia alliberadora.

La naixença del nou règim és un part dolorós i sagnant, per tal com suposa la mort violenta del sistema anterior i precedent.

Revolució és conquesta dels nostres drets i aquests mai ens seran atorgats per la graciosa concessió dels nostres enemics de classe.

GRACIETA

Amb quin dret parlen els menxevics en nom de la U. G. T. ?
On radica llur autoritat moral per usar i abusar de la representació sindical que detenten?

Per què desautoritzen quantes assemblees celebren llurs sindicats per tal d'elegir els òrgans responsables?

Per què sabotegen l'ingrés de la F. O. U. S. ?

Per què pretenen confondre un partit polític amb la sindical?

On és la democràcia obrera i la ciutadania de classe?

Una de les malalties més perilloses sofertes per la classe treballadora és la tirania dels grupets grimpadors. Situar-se, per sorpresa, en el capitell sindical, mantenir-se, a tort i a dret, per obra i gràcia de la xarxa burocràtica i tancar a pany i clau la llibertat d'expressió de la base, és tàctica envellida i malgastada. Quan el malestar i la indignació de les masses amenaça trontollar el cim minoritari, es fa el sord o es decreta el regnat del mutisme. No hi fa res que es trepitgin les normes més elementals en el lliure joc intern de les organitzacions proletàries, no hi fa res que s'emprin les conductes més tortuoses, hagudes i per haver, mentre el sectarisme dels grupets en funcions directives assoleixi el seu objectiu capital: mantenir-se, com sigui, damunt de l'escambell en front, en contra i a pesar de la voluntat majoritària de la base.

Els reformistes, mancats de solvència històrica i de prestigi guanyat a pols en el transcurs de les hores greus, intenten utilitzar els sindicats ugetistes com a catapulta per tal de llançar-se a una ofensiva organitzada contra la Revolució Socialista.

La classe treballadora està en guàrdia. Albirem una acció contrarrevolucionària, encoberta sota unes consignes petit-burgeses.

Pretenen arrencar-nos no sols les millores conquerides sinó, àdhuc, els puntals per garantir-les i assegurar-les.

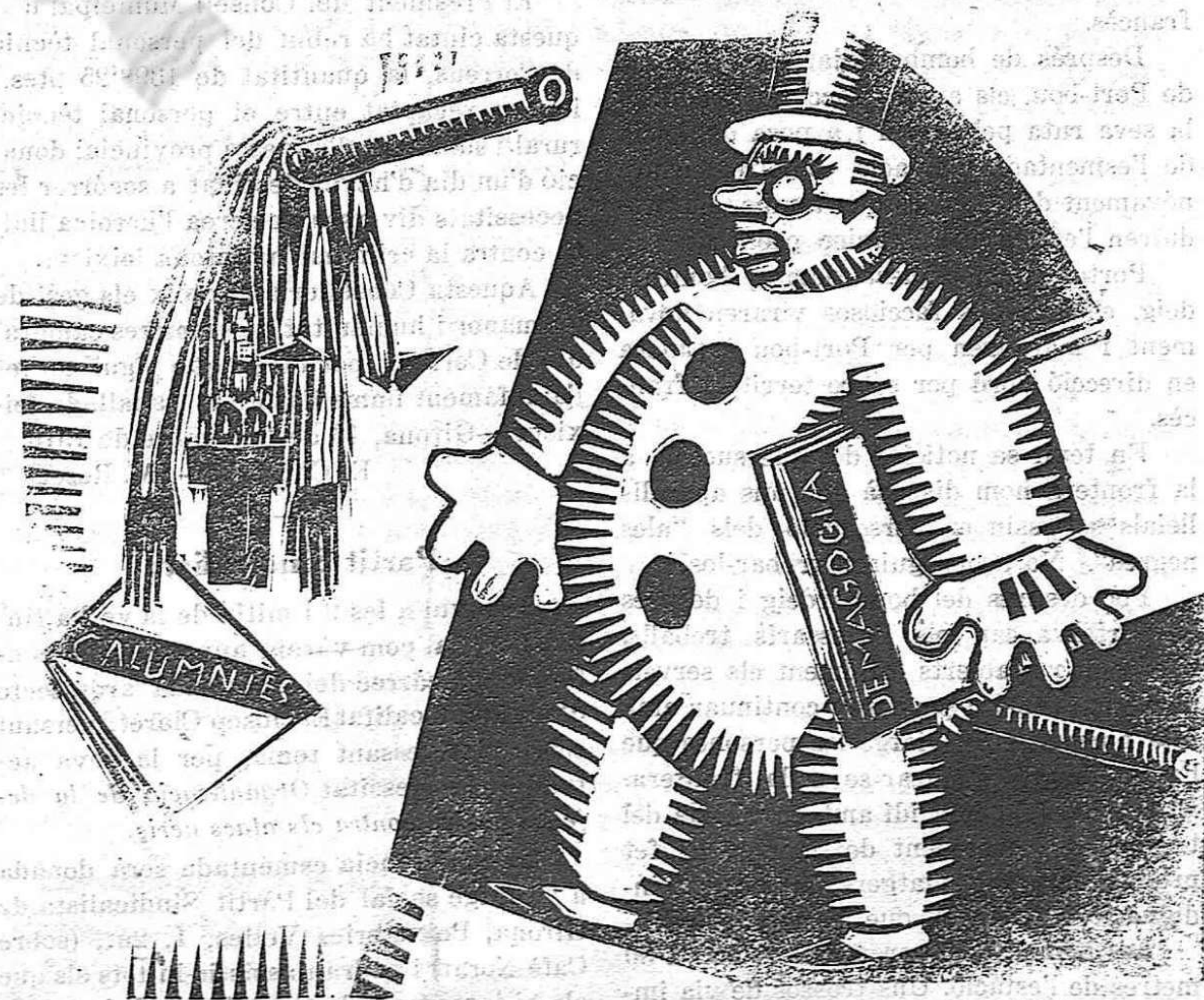
Demanen, en el comble del desconcert, la constitució d'un Govern de «pa i pal» amb la mateixa insistència i cridoria que les granotes demanaven un rei.

Proclamen la unitat d'acció; però fonamentada en el mastinatge petit-burgès i en l'exclusió del partit bolxevic de Catalunya.

Volen esclafar el feixisme; però, respectant la burgesia a reraguarda.

Enfront la temptativa insolent del reformisme, el P. O. U. M. enlaira la bandera roja del comunisme autèntic, i afirma, amb serenitat i energia:

Podran eliminar-nos del Govern, triomfarà, potser, la maniobra; però l'esdevenidots serà nostre.

Tal com són a la realitat, i tal com es presenten en públic

ESPURNES

Espanya puntal del socialisme

Tot el món està pendent del que succeeix a Madrid. La ciutat de la meseta atraiu les mirades dels intel·lectuals, dels treballadors i de la plutocràcia mundials. Cada hora que passa té una valor incalculable en la Història. La florida d'una cultura començada a la U. R. S. S. i continuada a Mèxic, és una obra de tanta transcendència que la seva extensió a la Península Ibèrica, apassiona a tota la Humanitat pensant. El proletariat espanyol està fent pàgines maravoloses de la verdadera història dels pobles. Les bombes que desfan els barris populars de Madrid, tenen una repercussió immediata en tots els indrets del món civilitzat. Les noves creuen els espais veloçment i en els més apartats indrets són rebudes amb ansietat manifesta.

Els nostre poble està representant als ulls del món, la més gran epopeia que hagin portat a cap els damnats de la terra i els forçats de la fam, fins la data.

Del centre de la Península surten les flamarades de la gran crema del capitalisme en descomposició. Una foguera immensa on desapareix la infecta societat burgesa. Un cor de foc abrandadíssim que illumina i desperta a tots els explotats de la vasta terra, i que manté en peu de guerra a tot el proletariat hispànic. És la gran i purificadora pira on es converteixen en cendra els títols de noblesa, els registres de la propietat, els rosaris estupiditzants, les caselles ribetejades i els calzes, dipòsit del vereno de les ànimes.

El proletariat d'Hispania ensenyant al proletariat mundial com es derrota al bloc compacte de totes les tiranies. Madrid, capital d'occident de l'Europa treballadora. Cada pedra de Madrid, un crit de rebellia. Cada parapet i cada trinxera una fortalesa de la Llibertat. Els combatents tots, la cuirassa d'acer infranquejable. Uns ocellets d'ales roges que illuminen el cel estrellat amb resplandors de victòria. Una mantanya de cors, que, interpretant el sentir de tots els homes que volen ésser lliures, exclama: No passaran!

Espanya edifica en el portell de la Mediterrània, la segona gran columna de la Llibertat.

PUIGGÓVOL

La façana decolorida

Portem quatre dies de crisi. Hom no sap, si en veure la llum les quartelles esborrades, s'haurà solucionat satisfactoriament aquesta, tal com la veiem nosaltres i tal com la veu la C. N. T. i la F. A. I., a desgrat dels elements menxevics, desitjosos de borrar del mapa polític català una de les forces més representatives del moviment revolucionari del nostre terror.

Però sigui com sigui la solució donada a l'esporàdica crisi, hem de palesar ben alt sense eufemismes de cap mena, que aquesta, al produir-se, queia automàticament en un acte sobrerament contrarrevolucionari.

La consigna — guia de la crisi, — llençada pel menxevisme català, era la de desglosar del bloc obrer i antifeixista del govern de la Generalitat, al Partit Obrer d'Unificació Marxista.

L'acte en sí, per la seva premeditació i alevosia, no ha pogut ésser més groller i indigna per part d'un partit intitulat marxista.

Quan més necessari era la unió de les forces representatives del moviment antifeixista i revolucionari a Catalunya, ha sorgit, instigat per la concupiscència i la mala fe dels eutes reformistes del P. S. U. C., la crisi, que ha sumit al proletariat català conscient en un mar de nerviosisme i desequilibri constant durant aquests quatre dies perduts miserablement a l'entorn d'una crisi fantasma, ja que aquesta ni amb pincets pot justificar-se.

Els moments trascendentals i greus per que

atravessa no ja sols Catalunya sinó la resta de l'Espanya antifeixista, mereix que llurs problemes siguin tractats amb més seriositat i per tant, amb més bona fe i menys verí en llurs solucions.

La gesta heroica dels milicians de la Llibertat, guerrejant i morint a les trinxeres en la lluita frènètica, sense repòs de cap mena, lliurada al feix d'ací i d'enllà de les fronteres ibèriques és acreedora pels elements de la reraguarda d'una reciprocitat de conducta en el dir i en el fer. La sang vessada pels nostres milicians mereix la flor del sentiment i del record i mai l'ingratitude pagada amb l'odi i el rencòr.

Això seria la conducta noble, justa i gairebé l'humana. Però seguint com axioma el cantar popular de que "on no n'hi ha no en pot rajar," ens hem de rendir a la evidència. Si el P.S.U.C. hagués estat un partit revolucionari, en lloc d'haver estat durant la República i tots els seus bienis, l'eterna cua de l'Esquerra, amamantada amb tots els detritus que aquesta deixava, avui segurament la seva actuació seria quelcom més roja, que és tal com dir més clara, més neta i més honrada.

A l'esclatar el moviment feixista, el 19 de Juliol, el P. S. U. C. es banya amb un tint de color viu, però l'acció destructora del temps, l'ha anat decolorint de tal forma, que ha tornat a sortir la cua... de l'Esquerra.

WLADI

El bombardeig de Port-Bou i Culera

Tal com anunciarem ahir, donem avui una informació més detallada del criminal atac feixista a la costa catalana

En tenir-se notícies a Girona que una esquadreta d'avions feixistes havien bombardejat els voltants de l'estació de Port-bou ens traslladarem a l'esmentada població per fer-nos càrrec de la importància del criminal atac portat a cap a la frontera amb França.

Als primers moments es digué que els aparells dels feixistes havien causat importants desperfectes a les vies de comunicació entre França i Espanya. Nosaltres poguérem constatar que sobre Port-bou deixaren caure quatre bombes que no produïren l'efecte que segurament esperaven els criminals que havien planejat aquell atac.

Pels voltants de dos quarts de dotze del matí hom veié arribar sobre la població de Culera una esquadreta d'aparells militars. Segons les versions que recollírem de font francesa, hom assegura que els aparells eren quatre, si bé després en parlar a Port-bou amb diverses persones que eren presents al moment del bombardeig ens asseguraren que no n'havien vist més que tres. Podria molt ben ésser que els aparells que bombardejaren Port-bou fossin tres i que a molta més altura hagués passat primerament un quart aparell per observar i desaparègués abans de produir-se l'atac.

La presència d'aparells militars sobre Cerbère, els quals volaven en perfecta formació produí cert pànic entre els vianants que havien observat la seva presència. Per les versions que hem obtingut sabem que els aparells foren vistos arribar en direcció de nord a sud, o sia que per bombardejar Port-bou vingueren volant primerament per sobre de terreny francès.

Una de les bombes caigué a una muralla de tramuntana de Culera que es troba prop d'un camp d'oliveres. La muralla caigué en gran part, i les olives quedaren totes capolades.

Els aparells — ens han explicat — volaren una bona estona per damunt de Culera i segurament després d'haver observat la població seguiren en direcció sud, i es presentaren a Port-bou.

La presència dels avions a Port-bou fou observada immediatament, i moltes de les persones que es trobaven pels voltants

de l'estació, passaren a la foradada que comunica Port-bou amb Cerbère.

Els avions facciosos que portaven ben visibles els emblemes feixistes i consistien en tres barres negres, feren una sola passada pels llocs fronterers i seguiren després per sobre la població i marxaren en direcció sud.

Els nens d'una escola propera a l'estació foren traslladats amb rapidesa a la foradada per tal d'evitar-los qualsevol desgràcia. En descarregar les quatre bombes sobre les comunicacions ferroviàries no produïren els desperfectes que es proposaven. No serem extensos en detalls, però sí que podem assegurar que solament resultaren tres ferits i no de molta importància.

En principi no es sabé més que dos ferits, però més tard es comprovà que un tercer ferit havia estat assistit a Culera Sabem tan solament que de moment degut a l'excitació nerviosa no pogué explicar el que havia ocorregut. Aquest ferit ens digueren que es tractava d'un viatjant francès.

Després de bombardejar els objectius de Port-bou, els avions facciosos seguiren la seva ruta pel litoral i a poca distància de l'esmentada població deixaren caure novament deu bombes que tampoc no produïren l'efecte que s'havien proposat.

Portat a cap aquest darrer bombardeig, els aparells facciosos viraren novament i marxaren per Port-bou i Culera en direcció nord per sobre territori francès.

En tenir-se notícies del que succeïa a la frontera hom disposà que uns aparells lleials sortissin en persecució dels "ales negres". No aconseguiren trobar-los.

Poc després del bombardeig i després de portar a cap els necessaris treballs, quedaren restablerts totalment els serveis de comunicació, i pogueren continuar amb tota normalitat el viatge les persones que havien hagut d'aturar-se a la frontera. El bombardeig coincidí amb l'arribada del tren correu procedent de França. El fet produí, entre els viatgers, la natural indignació i l'enrenou que és de suposar.

Les bombes caigueren a Port-bou a 30 metres de l'estació. Uns trossos de via impellits per la força de l'explosió passaren

per damunt de l'estació i anaren a caure uns dos cents metres més enllà, prop de Correus. Els dos vagons que, carregats d'ametlles es trobaven a l'estació quedaren destruïts. Un maquinista francès restà lleugerament ferit.

Una mestressa d'escola pe rmitjà d'un vidre quedà amb un gros tall a la cara.

NOTICIARI TRIBUNAL POPULAR

Hem rebut la següent lletra dels companys de la Joventut Comunista Ibèrica de Guixols.

Salut companys: Els companys de la J. C. I. de Guixols, ens pesà molt la nota de premsa, de l'assassinat del company Joan Viñas Muntaner, per part dels assassins feixistes; jurem venjar-nos; fem els possibles de netejar la reraguarda, amb el crit de visca la J.C.I. del P.O.U.M. venjan-nos dels companys caiguts. — Visca el Socialisme. — Secretari de la J. C. I. — Pere Cosp.

En Josep Planes, veí d'aquesta, fa a mans de l'alcaldia una cartilla militar a nom de Francesc Hereu Pérez, natural de Vera (Pamplona) i es lliurarà al seu poseïdor.

Ha estat detingut per la Guàrdia Urbana per pidolar en males formes Josep Sanz Casané, de 46 anys, natural de Malgrat (Barcelona).

CONSELLERIA D'ECONOMIA I ESTADÍSTICA

Avis

En compliment de l'acord de municipalització de la vivenda Urbana, i per tal de facilitar el pagament dels lloguers del mes de novembre darrer, aquesta Conselleria ha resolt fixar els següents dies per a efectuar-ho:

Carrers, places, etc. quina lletra inicial sigui

R. S. Dies 16 i 17
T. U. V. Dia 18.

Les hores de pagament seran al matí, de 10 a 1 i a la tarda de 4 a 6.

Per tots els detalls referents a la disposició esmentada deuran presentar-se a les oficines de la Conselleria d'Economia i Estadística.

S'espera de tots els ciutadans el màxim d'atenció en el compliment de les instruccions precedents.

Girona, el 1 de desembre de 1936. — Conselleria d'Economia i Estadística. — El Conseller, Pius Guiral.

El President del Consell Municipal d'aquesta ciutat ha rebut del personal tècnic de Correus, la quantitat de 1398'25 ptes., import recaptat entre el personal tècnic, rural i subaltern d'aquesta província; donació d'un dia d'haver destinat a socórrer les necessitats diverses que crea l'heroica lluita contra la criminal intentona feixista.

Aquesta Conselleria agraeix els gests de germanor i humanitat dels nostres camarades de Correus, per tal de que sigui un fet l'aixafament immediat de la canallada feixista. — Girona, 16 de Desembre de 1916.

El Conseller. — M. Roset

Partit Sindicalista

Per avui a les 9 i mitja de la vetlla tindrà lloc, tal com vàrem anunciar, la conferència a càrrec del camarada arquitecte d'aquesta localitat En Josep Claret, versant sobre l'interessant tema, per la seva actualitat i necessitat *Organització de la defensa pasiva contra els atacs aeris*.

La conferència esmentada serà donada a l'estatge social del Partit Sindicalista de Girona, Peixeteries Velles, 1, 2n., (sobre Cafè Norat) i podran assistir-hi tots els que els hi interessi saber detalls de defensa. Pel Partit Sindicalista, el Secretari.

Perpinyà. — Una bomba llançada per un dels avions insurgents que han bombardejat Port-Bou, ha caigut en territori francès, en una muntanya que serveix de límit de frontera.

El punt exacte on ha caigut el projectil serà examinat per diversos experts, a fi de determinar si és o no territori de França.

2 penes de mort, una conmutada, foren els judicis d'ahir

A les 4 de la tarda d'ahir es reemprengué el judici seguit contra els afiliats a Falange Espanyola.

Les penes foren:

Pena de mort al cap de Falange de Lla-gostera en Ferran Ferré.

Pena de mort, conmutada, al carrosser Vert, de Torroella de Montgri.

Les demés penes oscil·len entre els 8, 5 i 2 anys.

Una altra pena de mort

Aquest matí, a les 10, ha tingut lloc la vista de la causa contra el milicià Tomàs Capafons.

Aquest individu havia estat detingut amb motiu d'explotar pagesos fent-los lliurar diners que després ell es quedava pel seu ús personal.

Abans de pertènixer a les milícies, havia estat foragitat dels Comitès de Guerra, de Treball i darrerament actuava com a xòfer del desaparegut diari «Combat».

En tots ells, com hem dit, fou expulsat per indesitjable.

En la vista d'avui, tots els càrrecs han estat acusatoris i el Tribunal l'ha condemnat a mort.

Seguidament s'ha vist el procés contra els germans Carreres de Bescanó, acusats de tendències dretanes i feixistes.

El Tribunal ha fallat pena de tancament perpetu a Llorenç Carreres, capellà.

El seu germà ha estat alliberat, posant-lo, però, a disposició del Consell Municipal de Bescanó.

Secció de Premsa i Propaganda

Lladó

Dissabte, a les vuit del vespre.

Parlaran:

Ferrer Carbonell
Martí
Gayolà

Colomés

Dissabte, a dos quarts de vuit del vespre.

Parlaran:

Mujal Roig
Coromines
Pius Guiral
Quer

Castell d'Aro

Diumenge, tarda.

Parlaran:

Mujal Roig
Coromines
Gayolà

Viloví d'Onyar

Diumenge, vespre.

Parlaran:

Mujal Roig
Coromines
Gayolà

Campdevánol

Diumenge matí.

Parlaran:

Ferrer
Moreta
Martí
Quer

Puig Alt de Ter

Diumenge tarda,

Parlaran:

Ferrer
Moreta
Martí
Quer

Ha quedat resolta la Crisi de la Generalitat

Està integrada per quatre elements de la C. N. T., tres de la U. G. T., tres de l'Esquerra Republicana i un de l'Unió de Rabassaires

El Comitè del Partit Radical Socialista francès ha publicat un manifest aprovant la política de Blum

BARCELONA

COMUNICAT DEL MATI

Més fugitius a les nostres línies

Barcelona. — El comunicat facilitat aquest migdia pel coronel Diaz Sandino al President de Catalunya diu així:

A més de les presentacions de fugitius consignades al darrer comunicat s'han passat a les nostres files, avui, 3 soldats i un país de les línies rebels d'Osca i 2 soldats del sector de Boltanya, tots amb el seu armament.

El nou Govern de la Generalitat

Barcelona. — Sa Excel·lència el President de Catalunya aquest matí en rebre els periodistes els ha manifestat que havia estat format ja el nou govern de la Generalitat, integrat per les centrals sindicals C. N. T. i U. G. T., Unió de Rabassaires i l'Esquerra Republicana que comporta l'opinió burocràtica.

Ha manifestat que el P. S. U. C. es sent absolutament representat per la U. G. T.

Acció Catalana i altres partits polítics han anunciat que tant si són com no representats dins del govern estarien d'acord amb el que emanés d'aquest

Confio — ha seguit dient — que els altres sectors tindran amb el nou Consell un marge de confiança.

Ha donat després un manifest dels consellers sortints i de l'obra que ells havien realitzat, obra que el nou Consell esperem que seguirà i farà complir els acords amb la plena autoritat.

Sabem — ha continuat — que tot Catalunya vol un Consell que marqui la seva direcció i nosaltres davant aquesta confiança que el poble català ens atorgarà anihilarem els feixistes tant a l'interior com a l'exterior.

Més molt dolorós haver de prescindir de Ventura Gassol, del càrrec de Conseller de Cultura, càrrec que durant 5 anys ha desempenyat admirablement.

Suposo que Antoni M. Esbert continuarà la seva obra amb la mateixa fi que ho féu el meu amic Ventura Gassol.

Prendran possessió aquesta mateixa tarda, i celebraran la primera reunió a les 7.

A aquesta reunió hi assistiran els consellers sortints per tal de fer el traspàs de serveis.

Els components del nou Govern

FINANCES: Josep Terradellas (E.R.C.)

SEGURETAT INTERIOR: Artemi Aguadé (E.R.C.)

DEFENSA: Francesc Isgleas (C.N.T.)

ECONOMIA: Didac Ubach de Santillana (C.N.T.)

SERVEIS PÚBLICS: Joan J. Doménech (C.N.T.)

SANITAT I ASSISTÈNCIA SOCIAL: Herrera (C.N.T.)

PROVEIMENTS: Comorera (U.G.T.)

TREBALL I OBRES PÚBLIQUES: Miquel Valdés (U.G.T.)

JUSTÍCIA: Rafael Vidiella (U.G.T.)

CULTURA: Antoni M. Esbert (E.R.C.)

AGRICULTURA: Josep Calvet (U.R.)

El President de Catalunya ha manifestat que havia delegat les seves funcions al primer Conseller Josep Terradellas.

A l'Emissora Gironina es recullen els donatius per a la subscripció PRO-IN-FANCIA OBRERA, per a ajudar els petits refugiats de guerra.

Madrid

Es reprèn la lluita a l'aire

Mitjançant el combat, a prop de les 12 del matí, 18 avions de gran bombardeig i 27 de caça, aparegueren sobre el camp de batalla i llançaren bombes, al mateix temps que disparaven amb les metralladores. El nostre servei antiaeri actuà amb gran eficàcia, puix que no va permetre a l'enemic que descarreguessin la major part de les bombes de les quals eren portadors i els allunyaren.

Aleshores els aparells facciosos es dividiren en diversos grups i mentre un restava per aquell sector de Boadilla-Pozuelo, altres es dirigiren als del Pont dels Francesos, barris de la Xina, Usera, Tetuán de les Victòries, Quatre camins i Argüelles.

Dos avions facciosos, a baix

Els nostres caces, malgrat les dificultats amb què toparen en els primers moments per a emprendre el vol, puix que el terreny estava tou degut a les últimes pluges, no deixaren de perseguir ni un sol moment els facciosos, i aconseguiren batre dos d'aquests de caça i petit bombardeig, a l'alçària del barri de la Xina, això és, entre Villaverde i el barri d'Usera.

Hom creu que els avions rebels que han intervingut en aquest raid procedien de la part de Salamanca, on ha fet bon temps, la qual cosa els ha permès elevar-se, no obstant el pes de la càrrega que portaven.

Definitivament, els nostres avions aconseguiren foragitar els rebels, els quals, a la seva retirada, tornaren a llançar alguns explosius sobre diverses línies de defensa del front del Centre.

Comunicat de Guerra

València. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra:

Front del Centre: Al sector de Lozoyuela, lleuger canoneig sense conseqüències.

A Taracena, l'enemic canonejà les nostres posicions i fou contestat per la nostra artilleria, que féu callar el foc facciós.

A les nostres files s'han presentat tres soldats amb armament.

Al front de Madrid res important a assenyalar. Lleuger foc de fusell i metralladora per ambdues parts. La nostra artilleria va batre alguns grups de la reraguarda enemiga.

A Boadilla del Monte ha continuat l'atac iniciat fa pocs dies per l'enemic i ha estat contingut igualment.

L'aviació facciosa, en nombre de vint trimotors Junkers i nombrosos caces, féu la seva aparició sobre Madrid al migdia. Els nostres caces els sortiren a l'encontre. L'enemic, en fugir amb la covardia en ell habitual, deixà caure diverses bombes sobre la població civil, entre la qual ocasionà víctimes i destruïa alguns edificis. Aquesta criminal acció fou castigada pels nostres caces, que abateren quatre caces facciosos i incendiaren un trimotor. Dos caces varen caure davant les nostres línies i els altres dos al camp enemic. El trimotor Junkers va caure embolcallat en flames a Cuatro Caminos.

En els altres sectors, cap novetat digna d'esment.

Comunicat de Marina i Aire

València. — A tres quarts d'una de la tarda d'avui i quan es trobaven sobre Madrid 25 aparells rebels «Junkers» que escoltats per setze caces «Heinkel» es dedicaven

a bombardejar les barriades obreres de la capital. S'aixecaren vint-i-cinc caces lleials que anaren al seu encontre obligant-los a entrar en combat. Foren aterrats quatre caces i un «Junkers» enemic. Aquest darrer caigué cremant a Cuatro Vientos; dos dels caces a les nostres línies, un altre a Leganés i l'altre a l'avantguarda de la línia de foc al sector del Puente de la Princesa. Tots els nostres aparells retornaren sense novetat a llurs bases.

Aquesta nit, cridats pel Ministeri de Marina i Aire han arribat a València els dos aviadors que ahir es presentaren a Màlaga per tal de fer lliurament de l'hidro facciós que tripulaven. Dit aparell, que és un «Dornier» sortí de Ceuta a la una de la tarda amb objecte de protegir el pas d'un comboi marítim compost de tres vaixells mercants, entre ells l'«Espanya núm. 5», que sortí de Ceuta cap a Algecires.

El «Dornier» tenia com a missió explorar la boca oriental de l'Estret. Portava una càrrega de profunditat contra submarins i anava armat amb dues metralladores i dos mosquetons amb les seves municions corresponents.

Quan es trobaren a unes vint milles de Ceuta, l'hidro anava a donar direcció vers l'Estret, el segon pilot, mestre d'aeronàutica naval, Antoni Blanch Latorre, invità el primer pilot alferes de navili Josep Maria Moreno, a seguir rumb a Màlaga, per tal de lliurar l'aparell a les forces lleials. Moreno es negà, lluitaren ambdós pilots per apropiarse del comandament de l'avió i arribaren a creuar-se alguns disparats. L'alferes Moreno, en sentir-se ferit donà una violenta estirada als comandaments que posà en perill l'aparell.

Llavors Blanch li engegà un tret al cap i el deixà mort en sec. Un cop amo de l'avió el conduí a Màlaga, on féu lliurament de l'aparell al cap d'aquella base naval.

L'objectiu actual: la carretera de Corunya

Madrid. — Impressió de «Política»: «Siguen los ataques facciosos por Boadilla del Monte. Su deseo de acercarse por de pronto a la carretera de La Coruña va a ser causa de un fracaso tan rotundo como los sufridos cuando intentaron acercarse a Madrid. Tenemos el convencimiento, por otra parte, de que cuantos movimientos intenten los fascistas en las proximidades de Madrid, sólo servirán para demostrar su impotencia ante nuestras trincheras.

Nuestros milicianos están cada vez más decididos a oponerse a los tenaces ataques de los fascistas.

Por Boadilla, el enemigo atacó ayer con mucha más violencia que en días anteriores. Sus tropas se lanzaron fuera de sus trincheras, pero horas más tarde hubieron de volver a las primitivas posiciones algunos menos de los que salieron.

Como para distraer nuestra atención, por el resto de los sectores madrileños, los fascistas emplearon abundantemente la artillería, acaso con la ingenua pretensión de hacernos creer que iban a atacarnos por todo lo sfrentes; pero nosotros sabemos, o nos creemos con motivos para saberlo, que no tienen contingentes de hombres suficientes para intentar ya el ataque general. Esto no quiere decir que algún día no lo tengan, y para entonces han de poner en juego nuestros milicianos sus máximas energías. La seguridad de la capital de la República depende de ellos; y aunque en estos momentos la gravedad de la situación sigue siendo muy aguda, aca-

Front d'Aragó

Sector Centre. A les onze hores s'han pogut veure des de Monte Oscuro tres fortes explosions en direcció a Saragossa seguides d'espessa fumera, la qual cosa fa suposar que explotaren uns polvorins de l'esmentada ciutat.

Procedent de Perdiguera s'ha presentat als nostres rengles un desertor, el qual ha proporcionat valuosos informes de l'enemic i ha comunicat, a més a més el descoratjament moral que han experimentat els facciosos davant el seu fracàs al front de Madrid.

Sector Sud Ebre: L'enemic hostilitzà les nostres posicions de Sastago, sense que se li respongués. Durant la tarda d'avui han tornat a l'atac amb més violència i han estat rebutjats amb baixes.

A la resta del front, sense novetat.

ESTRANGER

Una manifestació antifeixista a Londres.

Londres (4 tarda). — Cent cinquanta antifeixistes anglesos s'han presentat aquest matí davant l'ambaixada alemanya.

No han ocorreguts desgràcies, amb tot i que els policemans han dissolt el grup.

Creació d'un altre Comitè pro-annistia

Londres (4 tarda). — Lord Robert Cecil ha anunciat la creació d'un Comitè per a reunir fons per a resoldre la guerra i solucionar el conflicte a Espanya.

Per això compta amb la contribució de l'Arquebisbe de Canterbury.

Vint mil nous aviadors a Anglaterra

Londres (4 tarda). — El Ministeri de l'Aire anglès en un discurs pronunciat aquesta nit ha dit que durant aquests darrers temps havien entrat 20.000 nous aviadors al Ministeri.

El duc de Gloucester millorat

Londres (4 tarda). — Els ducs de Gloucester que, com es sap es trobaven allitats per una afecció de grip, avui han experimentat una notable millora.

Manifest del Partit Radical francès

Paris (4 tarda). — El Comitè Executiu del Partit Radical Socialista ha publicat un manifest aprovant la política del Govern Blum, considerant-lo apte per a portar la pau internacional.

El manifest en qüestió acaba dient que al govern no li mancarà l'ajut necessari per a portar endavant els seus postulats. D'aquesta manera el govern serà respectat per tots amb lleialtat.

El govern francès mantindrà l'ordre i farà respectar les lleis republicanes.

Vaga d'Horticultors a París

Paris (4 tarda). — Ha continuat aquest matí la vaga d'Horticultors. Els preus de les poques mercaderies que s'han reunit no ha experimentat alça.

L'abasteixament, doncs, ha estat incomplet i malgrat tot, no han ocorregut incidents lamentables.

so llegue el día en que se requiera no sólo el esfuerzo supremo de los milicianos, sino de cuantos sietan en lo más hondo las convicciones antifascistas".

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12. — TEL. 206
Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.
Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Socors Roig del P. O. U. M.

Ja fa alguns dies que es va constituir a Girona el "Socors Roig del P. O. U. M."

La tasca empresa amb gran entusiasme pels afiliats i simpatitzants del Partit Obrer d'Unificació Marxista, dona falaguers resultats. Molts són els seus donatius que diàriament arriben a les nostres mans amb destí als heroics milicians que estan lluitant al front.

També moltes són les famílies que, pensant sempre amb els necessitats, envien petits stoks de roba destinats als infants que careixen de medis per poder-se vestir decentment contra el fred.

A més, les mans de les afiliades i simpatitzants de la Secció Femenina i de les Pioneres del P. O. U. M., no es cansen de treballar. Moltes són les companyes que, després de la tasca realitzada a la fàbrica, van al taller que el Socors Roig del P. O. U. M. té muntat a la Caserna "Lenin" i continuen treballant amb fé i entusiasme, confeccionant tot el necessari pels nostres lluitadors de les trinxeres.

Aquest treball callat i constant ha fet possible que, a més de les expedicions que sovint enviem a Barcelona, amb destí al front, aquesta secció del Socors Roig del P. O. U. M. pogués organitzar una expedició per a fi d'any que anirà directament a les terres aragoneses a portar a les pròpies mans dels nostres milicians tot el treball, les recaptés, la simpatia i el record de la gent gironina.

Camarades de Girona, dones totes que teniu familiars al front! porteu a aquesta expedició tot el que estigui al vostre alcanç.

Penseu que si la guerra civil que estem vivint ens priva passar l'entrada d'any nou junt amb els nostres éssers més estimats, almenys que allí, a les trinxeres, puguin tenir ells, tot el necessari.

El braó i la valentia que no els manca, han d'ésser avivats per el record etern dels éssers que deixen a rera guarda.

Companyes!... podeu disposar d'aquesta expedició per fer arribar a les mans dels nostres lluitadors tot el que vulgueu.

P. GUIRAL.

A.

SECCIÓ FEMENINA DEL P.O.U.M.

Fa alguns dies que, per mitjà del nostre òrgan "L'Espurna," posarem en coneixement de les nostres afiliades, que començarem els cursets pràctics sobre la manera de curar i cuidar als ferits.

Aquest curset que continua tenint lloc cada dimarts, dijous i dissabtes a les set de la tarda, és realitzat pel company Beltran.

La numerosa assistència i la constància de les nostres afiliades és una prova palesa del fruit que d'ells es despren.

Les dones gironines es van donant compte de la necessitat d'adquirir aquests coneixements, que una cultura insuficient i una societat explotadora els havia negat i que tota dona deu tenir.

Avant companyes! Fèrmes en el nostre lloc de dones conscients i proletàries que no pareu davant cap obstacle i assolirem el nostre objectiu: ésser capaces de portar a terme qualsevol tasca per assolir la victòria.

Regiment de Cavalleria "Buodiny,"

Organitzant-se el regiment de Cavalleria "Buodiny," tots els camarades i companys que desitgin allistar-se hi ho faran el més prompte possible a la Caserna Lenin.

Moral de la Nueva Economía

Es evidente que la lucha fratricida encendida en España por el capitalismo decadente, terminará con el triunfo de la Revolución Socialista.

Suponer otra cosa sería tanto como creer en la destrucción de todos los valores morales, entrar en una era tenebrosa, retroceder en la marcha de la Historia.

No puede ser. La humanidad avanza imperturbable, creándose, a través del tiempo, nuevas modalidades sociales cada vez más avanzadas y perfectas.

El instinto de conservación de la especie y la interpretación fiel del marxismo, nos dan igualmente la convicción de que entramos de lleno en la era socialista.

Deber revolucionario será, por tanto, crear un sistema económico que ordene la vida sobre nuevas bases del más puro sentido marxista.

En la economía capitalista, caótica, desordenada, egoista, existe la lucha entre el obrero esclavo que produce y el capitalista parasitario que le explota.

A mayor rendimiento de trabajo más beneficio para el amo y más miseria, más desgaste, más aniquilamiento para el trabajador. Es natural y comprensible en éste, su rebeldía constante, dando un mínimo de producción.

Hoy la situación, por lo que respecta a nosotros, ha variado. La Revolución anuló la propiedad privada como medio de explotación. Cada obrero trabaja para él, para la sociedad que con tantos sacrificios está creando.

Cambio profundo lo que ello significa. Al boicot constante, al odio reconcentrado con que se empuñaban los instrumentos de trabajo, sucede la alegría noble, la colaboración desinteresada, el esfuerzo incansable del que se sale libre de tantas cadenas opresoras. Dueño de sus propios destinos, de su verdadera obra, el obrero de hoy dará un rendimiento decuplicado, en comparación con los tiempos de su servidumbre.

Si así no fuere, ante las necesidades que nos impone la Guerra y la nueva ordenación de la vida, indudablemente se nos plantearían conflictos que redundarían en perjuicio de la propia clase trabajadora y de la edificación socialista.

Los sacrificios de nuestros camaradas del frente deben tener no digo la justa compensación porque es imposible, pero al menos la correspondencia de nuestro trabajo entusiasta.

Perder una batalla significa variar la posición del frente, abandonar algunas posiciones; fracasar en nuestra economía, significaría la pérdida total de todos los frentes el fracaso de la Revolución.

Obreros todos, que deseais con el más vivo entusiasmo el triunfo de la causa antifascista, laboremos sin descanso en las nuevas directrices de la economía socialista. No ceguéis ni un momento ante las dificultades que se presenten pues venciéndonlas, a cada paso, vamos asentando las sucesivas victorias que nos darán el triunfo definitivo.

P. GUIRAL.

A.

L'obra del Socors Roig del P. O. U. M.

La guerra civil que fa cinc mesos ha encès el feixisme a Espanya i que el nostre proletariat converteix en revolució social, ha servit magníficament de balanç per demostrà a les masses quines organitzacions eren les que les conduïen pel camí de la seva emancipació i quines les volien apartar del mateix.

El P. O. U. M. i el seu S. R. han demostrat el tremp i la fortalesa de que estan forjats, amb la seva actuació al front i a la rera guarda. Madrid, és l'obsessió dels feixistes; somniem amb la seva conquesta a totes hores del dia i de la nit, és per això que en veure la resistència infranquejable dels seus defensors, es revolquen en la seva impotència i recorren als actes més salvatges i inhumans per tal de desfogar la seva ira. El bombardeig de la població civil, amb l'ametralladora de dones i criatures, ha plantejat la necessitat de l'evacuació de la mateixa.

Es ací on s'ha posat de relleu la formidable i silenciosa obra del S. R. del P. O. U. M. Envia menjà i roba a la capital d'Espanya, recollí i hostatjà a la nostra regió a les companyes, pares, germans i fills dels combatent de Madrid; a les ex-províncies de Barcelona, Lleida, Tarragona i València, han estat instal·lades colònies de refugiats, també a la nostra ex-província en tenim dugues: una a Prúit i l'altra a Alp.

Desitjosos de veure de prop aquesta obra gegantesca del nostre S. R. ens hem traslladat a aquest darrer poble, a on ja instal·lada la que porta el nom del nostre malhaurat company "Lluís Grossi" germà

del camarada Manuel, miner i heroi de la "comunna" asturiana del 34.

Hem sortit de Girona amb auto, i després d'extasiarnos amb les bel·leses d'Olot, Puig Alt de Ter, hem fet un lleuger descans a la industriosa Ripoll, on el nostre partit compta amb una nombrosa secció; per reemprende la marxa, travessem Ribes, Tossa, arribant al cim de la Molina que ens mostra la seva blancor, hem continuat la nostra marxa i hem arribat a Alp, situat al cor de la Cerdanya catalana, resguardada amorosament pel Pirineu, aquest gegant que tot l'any vesteix mantell blanc. Hem anat primer al sanatori "Pedrola" (en un altre article ens ocuparem d'ell), on ens ha rebut el cap polític del mateix, qui amablement ens ha donat tota classe de detalls referents al sanatori i a la colònia de refugiats.

A dos minuts del poble, i en una terra propietat d'un ex-burgès es troba instal·lada la colònia "Lluís Grossi". Arribats al dintell de la mateixa, arriben fins a nosaltres els crits i rialles de la mainada junt amb algun cant de les companyes, lo que ens demostra que els horrors viscuts per ells, comencen a ésser desterrats del seu pensament, per donar pas a una calma reconfortadora.

Hem fet sonar el timbre, uns passos pausats i suaus i som rebuts per la companya Pascuala Cerdan, germana del nostre camarada Cerdan de Gràcia que ha perdut un braç en el front d'Osca, que despenya la direcció d'aquesta colònia de refugiats i quina excellent marxa hem pogut comprovar. Una estreta de mà i li hem dit els motius de la nostra visita. Ens ha presentat, formen la colònia vuit o deu companyes, un vell i unes trenta criatures, tots ells de Madrid. La torre té dos pisos i garatx, que actualment serveix de magatzem. En aquests dos pisos estan instal·

lats molt còmodament per cert, no tant encara com seria el nostre desig. S'ha procurat tant pel poble d'Alp, com pel S. R. que no els falti res i se'ls ha dotat d'estufa ja qua fa un fred intens (el qual ens fa pensar amb els nostres germans combatents i recordem a tots el antifeixistes que el S. R. necessita mantes i flassades i ajuda econòmica per poguer continuar la seva obra). Comptem també un aparell de ràdio amb el qual segueixen el curs de la lluita al front de Madrid i de la revolució en general. Hem fet recarcar a la companya Cerdan, el nostre desig de parlar amb alguns dels refugiats, per tal de comprovar quina és llur impressió del seu estatge i seguidament ens ha posat davant de les companyes Vicenta Martin, Josefa Bernabé, Juana de Acebesi, del nen Felipe Martin. La companya Martin, germana d'un camarada del comitè local del nostre partit a Madrid és la que ens ha contestat: Ens ha costat molt discurs deixar Madrid, ja que tots som fills d'allà, a més hi hem deixat als nostres companys, ger-

mans i pares, lluitant contra el feixisme encara que ha estat sobradament compensat per les atencions que hem estat objecte durant el viatge i per la callurosa buda feta pels obrers d'Alp.... Estem molt contents de l'ajuda que ens han prestat els camarades de València, Barcelona i demés localitats que hem fet aturada i d'una manera especial al S. R. del P. O. U. M. que s'ha cuidat de tot. El país ens agrada molt malgrat de que el clima es més fred que a Madrid i esperem una victòria ràpida i decisiva de la revolució per fer conèixer als germans nostres la magnífica solidaritat feta pel proletariat català.

Ens hem despedit promentent fer públic el seu agraïment als obrers catalans i especialment al S. R. del P. O. U. M.

Per la nostra part hem de fer una vegada més una crida d'ajud envers a aquesta institució a tots els obrers revolucionaris.

E. FONT

Alp, 13 de Desembre del 1936.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En ..... de .....
que viu al carrer ..... núm. ....
es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

L'ESPURNA publica diàriament una bona informació de darrera hora.